

ע"א *****

קבוע לשמיעת הערעור *****

בפני כבוד הרכב השופטים : *****

בבית המשפט המחוזי בירושלים

בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בערכת ערעור

בעניין

ע"י ב"כ עוה"ד אהרון גולדנברג

מד.ג שומרון עינב 44857

טל. 5249396 – 050 פקס. 8826501 – 09

דוא"ל : orec-din@zahav.net.il

המערער

***** התובע בת.א *****

נ ג ד

משיב 1

***** הנתבע בת.א *****

***** 1.

עיקרי טיעון מטעם המערער

1. הערעור הוגש על פסק דינו של כבוד השופט ***** בבית המשפט ***** מיום ***** (להלן: "התובענות") בתיקים שהדיון בהם אוחד ת.א. ***** ות.א. ***** (להלן: "התובענות") הערעור. בפסק הדין כבוד בימ"ש קמא דחה את התובענות וחייב את המערער בהוצאות ובשכ"ט עו"ד בסך ***** ש"ח בתוספת מע"מ.

2. עניינם של התובענות (מסומנות בתיק מוצגים "1") הם שני צווי עיקול מינהליים (להלן: "צווי העיקול" "העיקולים") אשר המשיבים שלחו למעביד של המערער. הראשון, מיום ***** (להלן: "העיקול הראשון") (מסומן בתיק מוצגים "2") והשני מיום ***** (להלן: "העיקול השני") (מסומן בתיק מוצגים "3"). לטענת המערער, אשר גר בישוב ***** בתחומו של משיב 1, העיקולים הם עיקולים בלתי חוקיים והוטלו שלא כדין על ידי המשיב 1 שהוא הועד המקומי ועל ידי משיב 2 בת.א. ***** שהיה בתקופה הרלבנטית חבר הועד המקומי והיה האחראי לשליחת העיקול הראשון.

3. ה"עיקולים" היו עיקולים מינהליים. המערער טוען שהליכי ה"עיקולים" היו נגועים בפגמים מדהימים ומהותיים אשר יורדים לשורשם של העיקולים ודינם להיבטל. בתובענות, המערער הניח לפתח המשיבים את האחריות לנזקים שנגרמו לו עקב העיקולים.

אסמכתאות: א. סעיף 77כ.ה. (א) לתקנון המועצות האזוריות (יהודה והשומרון) התשל"ט- 1979 (להלן: "התקנון") מעניק זכות לכל מי שרואה עצמו נפגע שלא כדין על ידי עיקול שנעשה לכאורה לפי הוראות התקנון לתבוע פיצויים. המערער מימש זכותו זו בתובענות. ב. סעיף 314 לפקודת העיריות.

הפגמים המהותיים בצווי העיקול

4. בצווי העיקול פגמים היורדים לשורשם וגורמים לבטלותם - המערער מנה את הפגמים הבאים :

הפגם הראשון - המשיבים לא נקטו בהליכים מקדמיים כדין לפני הטלת העיקול המנהלי

5. משיב 1 לא נקט בהליכים המקדמיים שנקבעו בתקנון לפני משלוח עיקול מנהלי. ההליכים המקדמיים הנם תנאי לתוקף צו העיקול וכי היות ומשיב 1 לא נקט בהליכים אלו לא נוצרה העילה להטלת העיקולים.
6. יובהר, משיב 1 לא שלח למבקש דרישה לפי 77ב. לתקנון לפיה על המבקש לשלם הארנונה תוך 15 יום מיום המצאת ההודעה. בכך הארנונה לא נכנסה למצב המשפטי של "ארנונה בפיגור". ההלכה היא, שלא ניתן להטיל על חוב נטען לארנונה שאיננו ארנונה בפיגור- עיקול מנהלי.
7. בעמ' 29 ש' 16 לפסק הדין כבוד בימ"ש קמא קבע כממצא עובדתי שאכן לא נמסרה לידי המערער התראה כדרישת התקנון בטרם נקיטת ההליכים המנהליים. אולם בעמ' 30 ש' 25 כבוד בימ"ש קמא הסיק בטעות שפגם זה "הוא פגם מינורי" והסיק בעמ' 31 ש' 9 לפסק הדין ש"אין מקום לקבוע שיש לבטל את צווי העיקול".
8. המערער יטען שכבוד בימ"ש קמא טעה וכי די בפגם זה כדי להביא לבטלות העיקולים ולמסקנה שהמשיבים נקטו נגד המערער בהליך מנהלי שלא כדין. ומכאן למסקנה שהמשיבים אחראיים לנוקי המערער שנגרמו כתוצאה מהעיקולים, והמערער זכאי לפיצויים כמפורט בתובענות.

אסמכתאות : א. תקנה 77ב. ותקנה 114(ה) לתקנון מורות כי אם לא שולמה ארנונה תוך חמישה עשר יום מהמועד שנקבע לפירעונה ימצא הועד המקומי לחייב בתשלום הארנונה בכתב בה יידרש לשלם הארנונה תוך חמישה עשר יום מיום המצאת ההודעה. תקנה 77ג. לתקנון דנה בדרכי ההמצאה והיא מורה שעל ההמצאה להיות לידי החייב או לידי בני משפחתו הגרים עימו.

ב. סימן א' פרק חמישה עשר לפקודת העיריות.

- ג. וכן עתמ (ת"א) 2635/05 עזבון המנוח רפאל אלואשילי ז"ל נ' עיריית ת"א (פורסם בנבו) (מסומן בנספח פסיקה " א ") שם נקבע שעל מנת שרשות מקומית תחל בהליכי גבייה מנהלי על החוב להיות "ארנונה בפיגור". המצאת הודעה כדין הינה תנאי מוקדם להפיכת החוב ל"ארנונה בפיגור". משלא הוכח שנשלחה הודעה כדין- דין הליכי הגבייה המנהלית להתבטל לרבות העיקול.
- ד. בעתמ (חיפה) 3061/06 רכבת ישראל בע"מ נ' עיריית חדרה (פורסם בנבו) נפסק שיש לפרש בצמצום רב ככל האפשר את הסמכות של הרשות המקומית לנקוט בהליכי גבייה מינהליים ולאפשרם רק במקרים חריגים.

הפגם השני - העיקול הראשון לא נחתם כדין

9. צו העיקול הראשון נחתם על ידי משיב 2, שאיננו יו"ר הועד המקומי, ואין לו סמכות לחתום על צו עיקול. על כן העיקול הראשון הוטל תוך חריגה מסמכות.
10. בעמ' 30 ש' 24 לפסק הדין כבוד בימ"ש קמא אכן קבע כממצא עובדתי שמדובר בפגם אולם הסיק בטעות בש' 25 כי מדובר "בפגם מינורי" ובעמ' 31 ש' 9 הסיק שאין מקום לבטל את צו העיקול הראשון מסיבה זו.

הפגם השלישי - צווי העיקול מנוסחים ברשלנות והוראותיהם לא ברורות

11. המערער טען בתובענות שנוסח צווי העיקול עמום ומבלבל, מנוסח ברשלנות תוך שגיאות כתיב, מטעה באשר להוראות התקנון, מטעה באשר ליו"ר הועד המקומי ומותיר ספק באשר להוראותיו.
12. רשום בעיקול הראשון שהעיקול חל על "כל נכס כולל משכורת השייך והנמצא בידך כצד ג" לא ברור שייך למי ? רשום במקום החתימה כי גובה הארנונה הוא ***** אולם בגוף הצו רשום שגובה

הארנונה הוא מזכיר/ יו"ר הועד המקומי. כמו כן רשום בגוף העיקולים " על וסך" ולא ברור מה משמעות מילים אלו- מה הצד השלישי צריך להודיע למזכיר/ יו"ר הועד המקומי. כמו כן רשומה המילה " ודאת" מן הסתם מילה כלשהיא בשגיאת כתיב. בנוסף, העיקול מטעה באשר להוראת התקנון, רשום בו סעיף 114ג' אולם סעיף זה קשור לשומות ולא להליכי גבייה.

13. בעמ' 28 ש' 19 לפסק הדין כבוד בימ"ש קמא קבע שאכן יש שגיאות כתיב אולם הסיק בטעות שאין בשגיאות הכתיב כדי לפגוע בצו העיקול.

הפגם הרביעי- הטלת עיקול מנהלי עת קיים תיק איחוד זה ניסיון להעדפת נושה שלא כדין

14. בעמ' 23 ש' 22 לפסק הדין כבוד בימ"ש קמא קבע ממצא עובדתי שהמערער הוכרז כחייב מוגבל באמצעים ובש' 24 וכי קיים תיק איחוד. מהות צווי העיקול סותרת את מהות תיק האיחוד, באשר צווי העיקול עוקפים למעשה את תיק האיחוד ותוצאותיהם עלולה להביא למצב של העדפת נושה. סטטוס המערער איננו פושט רגל אלא חייב מוגבל באמצעים. במצב זה אין בדין למשיב 1 עדיפות על נושי המערער האחרים. אם משיב 1 סבור שבידו חוב חלוט של המערער עליו להפנות חוב זה אל ראש ההוצל"פ בלשכה בה מתנהל תיק האיחוד. הדין העניק לראש ההוצל"פ את הסמכות להחליט על חלוקת הכספים. ראש ההוצל"פ יחליט ולא המשיבים.

15. בעמ' 24 ש' 1 לפסק הדין כבוד בימ"ש קמא הסיק בטעות שבמצב הדברים למשיב 1 לא תצמח תועלת מהגשת תביעה משפטית, וכי הדרך לגבות את התשלומים מהמערער היא בדרך של גבייה מנהלית.

16. בכל הכבוד המערער סבור שטעה בכך כבוד קמא וכי אין בתקנון הוראות המקנות עדיפות למשיב 1 על הנושים האחרים. תכלית תיק האיחוד היא חלוקת התשלומים בין כלל הנושים על ידי ראש ההוצל"פ ואסור למשיב 1 לעקוף את תיק האיחוד על ידי הטלת עיקולים מנהליים.

17. על כן מכל אחד מטעמים אלו ובוודאי על רקע משקלם המצטבר, המערער טען בתובענות כי העיקולים אינם חוקיים ודינם להיות בטלים. המשיבים עשו דין לעצמם והמבקש נפגע שלא כדין על ידי צווי העיקול. על כן המשיבים אחראיים לנזקי המערער. המערער טען בתובענות כי נפגע מעוולת הוצאת לשון הרע וביקש שבית המשפט יקבע את נזקיו ללא הוכחת נזק.

אסמכתאות נוספות : עו"ד משה וקנין בספרו "ארנונה כללית ומים- חידושים בחקיקה ובפסיקה" מהדורה שלישית –ינואר 2006, מביא מספר פסקי דין הרלבנטיים לענייננו :

א. בעמ' 566 : ת.א 75884/94 (שלום- ת"א) **עיריית פ"ת נ' דווידי רפאל** שם נקבע שההליך המקדים לפני הטלת עיקול מנהלי- משלוח הודעת תשלום על פי סעיף 306 לפקודת העיריות **הוא תנאי מוקדם להמשכה החוקי של גבייה בדרך מנהלית.** אי משלוח ההודעה לא הביא את הארנונה למצב של "ארנונה בפיגור" ועל כן לא ניתן לבצע גבייה מנהלית.

ב. בעמ' 568 : המ' 11916/90 (ת"א) **הסוכנות היהודית לישראל נ' ישראל אמריקן דולפר בע"מ ואח', פ"מ תשנ"א (ב) 102** נקבע שמכיוון שלעובד שחתם על צו העיקול לא היתה הרשאה מטעם ראש העירייה לחתום על טופס העיקול, **בטל העיקול מעיקרו.**

ג. בעמ' 570 : ת.א 1015/00 בשא 1020/00 1013/00 (שלום בית שמש) **עיריית בית שמש ואח' נ' מפעלי מתכת שושנה (1989) בע"מ,** נקבע שפעולות העירייה בטלות מכיוון שנפלו ליקויים בפעולותיה בכך שבין היתר לא בוצעו ההליכים המקדמיים הנדרשים בחוק לפני הטלת עיקול

ולא נשלחה לנישומים דרישה בהתאם לסעיף 306 לפקודת העיריות על פיה נדרש החייב לשלם חובו תוך 15 יום מיום המצאת הדרישה.

ד. ד"ר אליהו וינוגרד, בספרו "דיני רשויות מקומיות" כרך ב', מהדורה חמישית, הוצאת הלכות, יוני 1998, עומד על הרציונל שעומד מאחורי הדרישה להליכים מקדמיים לפני הטלת עיקול מנהלי בציינו (בעמ' 600): "אין לראות בתנאי מוקדם זה (הכוונה לתנאי שבסעיף 306 לפקודה) משום הכבדה בלתי הגיונית או בלתי צודקת כלפי הרשות המקומית. הרשות המקומית אינה נושה רגיל. היא גוף ציבורי בעלת סמכויות נרחבות בשטחי המס והמחוקק מסר לה סמכויות גבייה עצמאיות מרחיקות לכת ביותר בדרך מנהלית או, לחילופין, במשפט רגיל, אך יחד עם זאת דאג לכך שפעולות אלו, העלולות לגרום אי-נעימות והוצאות למשלם המיסים, לא תינקטנה נגדו אלא לאחר שנתמלאו תנאים מוקדמים מסוימים ועל הרשות המקומית לכבד תנאים אלה".

ה. הלכה מקדמת דנא היא שהליך, שלאור פגיעתו בקניין הפרטי בדרך מינהלית ובלא מעורבות שיפוטית, מחייב הקפדה מדוקדקת על מילוי כל התנאים הקבועים לגביו בחוק (ע"א 239/52 להמן נ' המועצה המקומית יקנעם, פ"ד ט 743; ע"א 177/60 ציגלר נ' עיריית ירושלים, פ"ד יד 1958, 1960; המ' (ת"א) 11916/90 הסוכנות היהודית לארץ ישראל נ' ישראל אמריקן דולפר בע"מ, פ"מ נא(2) 102, 107; א. וינוגרד דיני רשויות מקומיות (כרך ב', 1998) עמ' 598).

ו. סעיף 1(א) לחוק יסוד; משק המדינה קובע, "עקרון החוקתיות" בכל דרישה לתשלום. ראו עת"מ(באר-שבע) 338/06 תכלת מפעלי צביעה ואשפרה (טכסטיל) בע"מ נ' עיריית אשדוד (פורסם בנבו).

המערער לא חייב למשיב 1

18. אולם יתירה מאלו, התברר במהלך הדיון בתובענות כי הזכות לביצוע העיקול לא קמה גם כי לא קיים כלל חוב של המערער למשיב 1 ומשום כך בוודאי שהטלת עיקולים מינהליים בגין חוב שאיננו קיים הנו על פניו עיקולים שלא כדין !!!

19. המשיב טען בתובענות שסכום חובו לישוב ***** שנוי במחלוקת וכי אם קיים חוב הרי החוב הוא כלפי הישות המשפטית שהיא אגודה שיתופית ולא כלפי הישות המשפטית שהוא משיב 1. וכי אין למבקש ספק שמשיב 1 מנסה לגבות חובות לאגודה השיתופית (שקיומם שנוי במחלוקת) באמצעות משיב 1 שהוא ועד מקומי וכי ועד מקומי אינו רשאי לגבות באמצעות עיקול מנהלי חובות של ישות משפטית אחרת (אגודה שיתופית).

אסמכתאות : עתמ (חיפה) 4091/07 אורלן 1983 בע"מ נ' עיריית חיפה ואח' (פורסם בנבו) (מסומן בנספח פסיקה "ב") בפסקה 21 נקבע שאין לבצע גבייה מנהלית כאשר יש מחלוקת של ממש בדבר החבות.

כאן המקום לציין, אין ספק באשר לעיקול השני, שהוטל לאחר שהוגשה התובענה הראשונה, הוא הוטל בזמן שיש מחלוקת של ממש = המחלוקת המובעת בתובענה הראשונה.

20. חיזוק לטענה שאין חוב מאת המבקש למשיב 1 התבררה בדיון בתיק מיום ***** (פרוטוקול דיון זה מסומן בתיק מוצגים "4") כאשר בעמ' 1 לפרוטוקול בתשובה לדברי ב"כ המבקש שהחוב שנוי במחלוקת (עמ' 1 ש' 6 לפרוטוקול) הציג ב"כ משיב 1 את צו הארנונה של משיב 1 לשנת 2004 (להלן: "צו

הארנונה (מסומן בתיק מוצגים " 5 ") ואמר (בעמ' 1 ש' 20 לפרוטוקול) שמכוח צו הארנונה יצא צו העיקול (עמ' 1 ש' 16 לפרוטוקול). ב"כ המערער הפנה את כבוד בימ"ש קמא לשורה השנייה של צו הארנונה בה נכתבה החלטת משיב 1 על שיעורי הארנונה של משיב 1 בתחום הישוב ***** כאשר הנכס של המבקש מצוי בישוב ***** (!)

21. בכתב תשובה לכתב הגנה בת.א. ***** (מסומן בתיק מוצגים " 6 ") , המערער חזר וטען בסעיף 7 ואילך שהמערער איננו חייב למשיב 1 כי למשיב 1 אין את התשתית החוקית הנדרשת לחייב את המערער בארנונה למשיב 1, והמשיך והציג את שהתברר שהתשתית החוקית לחיוב המבקש היא לגבי נכסים בישוב ***** ואילו המערער מחזיק בנכס בישוב ***** ואין למערער נכסים *****. כמו כן טען המערער ששינויים מהותיים בצווי הארנונה דורשים את אישור הממונה על הישובים הישראליים וכי מתשובת משיב 1 בעמ' 4 ש' 9 לפרוטוקול מתברר לכאורה שאין למשיב 1 אישור הממונה. טענות אלו טען המערער בכתב התשובה לכתב ההגנה בהתייחסו לטענות שהעלה משיב 1 בכתב ההגנה בת.א. ***** בסעיפים 11(ב), 11(ג), 13(ג), 13(ד).
22. כבוד בימ"ש קמא קבע ממצא עובדתי בעמ' 28 ש' 4 שאכן בצו הארנונה של משיב 1 לשנת 2004 רשום שצו הארנונה מתייחס לנכסים בתחום הועד המקומי *****. אולם בעמ' 28 ש' 14 הסיק כבוד בית משפט קמא שהמדובר בטעות סופר שאין בה בכדי להביא לבטלותו של צו העיקול.
23. המערער סבור כי אף בכך טעה כבוד בימ"ש קמא. שכן הלכה היא שאין בית משפט מוסמך לתקן "טעויות סופר" בחיקוק אפילו יש כאלה. הכלל הוא שהשמטה או פגם בחיקוק תיקונם הוא על ידי חקיקה מתקנת ולא באמצעות פרשנות.

אסמכתאות : א. ע"פ 83/50 שולמן נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד ה' 180. שם היה מדובר בטענה בדבר פגם בפקודה מנדטורית ולגביה קבע ביהמ"ש מפי השופט המנוח חשין כדלקמן: **"בין אם הפקודה שלמה ומושלמת בפני עצמה, ואותה השמטה בכוונה תחילה נעשתה, ובין אם הפקודה אינה ממצה ובהשוואה אל תקנות הדיון בבית משפט השלום ובתי המשפט המחוזיים- בעניינים אזרחיים- אף פגומה ומקוטעת, אין להשיב את שהושמט או לתקן מה שנפגם בדרך של העברת הוראות מתוך חוקים אחרים, או תקנות אחרות, זהו עניינו של המחוקק ולא של בתי המשפט"**.

ב. וכן ראו ת.א. (עניינים מקומיים מעלה אדומים) 39/95 המ' 1/95 **מועצה אזורית מגילות נ' מקורות חברת מים בע"מ** (מסומן בנספח פסיקה " ג ") בסעיף 8 נקבע לגבי טעות בצו ארנונה שתיקון השמטה או פגם בחיקוק תיקונם ע"י חקיקה מתקנת ולא באמצעות פרשנות.

24. המערער יטען שצו ארנונה הוא בגדר חיקוק כמשמעו בחוק הפרשנות התשנ"א- 1981 שכן הינו הוראה שניתנה מכוח חוק והוא בר פועל תחיקתי ולכן בית משפט קמא לא היה מוסמך להסיק שמדובר בטעות סופר. ולכן לא נוצר חוב של המערער למשיב 1 כי המקור הנטען לחוב הנטען הוא אותו צו ארנונה שלמעשה אין הוא מחייב את המערער בדבר.
25. לא רק זו אלא אף באשר לטענה שהממונה לא אישר את צו הארנונה כנדרש בתקנון. כבוד בימ"ש קמא צטט בעמ' 27 ש' 5 לפסק הדין קטע מחקירתו הנגדית של יו"ר משיב 1, מר *****, שעולה ממנה ברורות שאין למשיב 1 אישור הממונה על צו הארנונה אלא רק אישור מהמועצה האזורית. וכן ציין כבוד בימ"ש קמא בעמ' 26 ש' 12 שהועד המקומי החל בפעילותו בחודש ינואר 2004. כבוד בימ"ש קמא בטעות פסק שנטל ההוכחה בדבר אישור הממונה מוטל על המערער. ראשית, המערער הוכיח באמצעות עדות מר ***** (שהיה עד מטעם המשיבים) שאין למשיב 1 אישור ממונה לצו

הארנונה. שנית, כאשר המערער טען שאין למשיב 1 תשתית חוקית לחייבו גם מפני שאין לצו הארנונה אישור הממונה- הנטל צריך לעבור לכתפי משיב 1 להוכיח שיש לו אישור ממונה.

אסמכתאות: א. תקנה 114(ב) לתקנון מורה שועד מקומי לא יטיל לראשונה ארנונה כללית על סוג נכס המצוי בתחמו אלא לאחר שקיבל לכך את אישור הממונה.
 ב. ת.א (שלום רמלה) 1611/98 ארזי איתי ואח' נ' ועד מקומי בית חנן (מסומן בנספח פסיקה " ד ") בסעיף 14 בעמ' 26 נקבע כי לאחר שהתברר שצווי הארנונה לא אושרו כדין על ידי המועצה האזורית די בכך כדי לקבל את התביעה, ובהמשך פסה"ד נקבע כי צווי הארנונה בטלים מעיקרם.

26. לכן מצב הדברים בתובענות הוא שלכאורה צווי הארנונה הושתו על המערער שלא כדין. כתוצאה מכך המערער לא חייב למשיב 1. לכאורה צווי העיקול הוטלו מכוח "חוב" שלמעשה איננו חוב – על כן בהכרח העיקולים הינם עיקולים שלא כדין אף מסיבות אלו.

פגם היווד לשורשה של פעולה מנהלית מבטלה מעיקרה - VOID !

27. בספרו של עו"ד הר זהב " המשפט המנהלי הישראלי" מהדורת תשנ"ז בעמ' 151 נכתב: "על אף גמישותה, לא היסס בית המשפט ליישם את ההלכה המחייבת לקיים הליך דינוני תקין, ולא אחת פסל החלטות מינהל או הליכים מנהליים אשר נמצאו לקויים מבחינת ההליך בו התקבלו. במקרים אלה, עילת הפסילה אינה פגם טכני בהליך גרידא, אשר נעדר נפקות במישור המהותי, הפגם בפרוצדורה הדינונית מהווה עילה לפסילה של החלטה או של ההליך המנהלי לא מכוח עצמו, אלא משום שהוא גורר עימו פגם מהותי בהליך..."

28. בתובענות התברר שנפלו שורה של פגמים שורשיים בפעולות משיב 1. משיב 1 החיל על המבקש צו ארנונה לא רלבנטי ויחד עם זאת טען שהעיקולים בוצעו מכוח צו ארנונה שכזה. בנוסף, משיב 1 לא ערך הליכים מקדמיים אשר בלעדיהם חוב הארנונה (שלא התחיל להיות חוב ארנונה) לא יכול להיכנס למצב של ארנונה בפיגור. ולא ניתן לבצע עיקולים מנהליים על חוב ארנונה שאיננו ארנונה בפיגור. וכן עוד שורת פגמים שפורטה לעיל- כל אלו פגמים מהותיים בהליך ועל כן היה על כבוד בימ"ש קמא לקבוע כי העיקולים אינם כדין וכי המשיבים אחראיים לנזקי המערער שנגרמו מהם.

משיב 2 חב באחריות, לצד משיב 1

29. הלכה היא שמקום שאורגן של גוף משפטי היה שותף לעוולה שביצע אותו גוף משפטי יהיה ניתן לחייב את אותו אורגן באחריות לפי דיני הנזיקין, כלומר, האורגן יחוב לצד הגוף המשפטי.

אסמכתאות: (נא ראה ע"א 407/89 צוק אור נ' קאר סקיריטי בע"מ, פ"ד מח (5), 661) (להלן: "עניין צוק אור"). משיב 2 נושא באחריות אישית הן בכושרו כאורגן והן בכושרו הנטען כגובה ארנונה.

30. משיב 2 היה שותף לעוולות שביצע משיב 1 כלפי המערער וקיימת לו אחריות אישית על כך, וכך יש לפרש את סעיף 77 כה. לתקנון כמאפשר תביעה נגד הרשות המקומית, שעוולה בעיקול שלא כדין, ונגד האורגנים ובעלי תפקיד כגובה ארנונה אשר היו שותפים לעוולות. על כן צרף המערער את משיב 2 כצד בת.א ***** . כאן המקום לציין כי בעמ' 32 ש' 7 קבע כבוד בית משפט קמא כי היה קיים סכסוך אישי בין משיב 2 לבין המערער.

ערעור על עניינים נוספים בפסק הדין

31. בעמ' 25 ש' 10 לפסק הדין וכן בעמ' 28 ש' 23 לפסק הדין קבע כבוד בית משפט קמא כי הכספים אותם המבקש משלם כיום למשיב 1 (אותם המבקש מבקש חזרה) הינם מכוח העיקול השני. ולא היא, כספים אלו המערער משלם למשיב 1 מכוח הסכמת הצדדים לה ניתן תוקף של החלטה ביום 10.10.05 (עמ' 4 ש' 20 לפרוטוקול) (שסומן בתיק מוצגים "4"), כדלקמן: **"בהסכמת הצדדים אני קובע כי מתוך משכורתו של התובע ב... יועבר, מדי חודש, לועד המקומי ... , סכום חודשי על פי הודעת חיוב שמתייחסת לחודש השוטף. פירוט של הסכום יועבר במקביל מדי חודש לתובע. לא יגבו מתוך משכורתו של התובע סכומים בגין תקופה שלפני חודש ספטמבר 2005. כל צד שומר על כל טענותיו. במידה ובסופו של דבר יתברר כי לא היתה לועד זכות לגבות את הכספים, יוחזרו הכספים על פי החלטה שיפוטית. על ... לשלם מדי חודש ממשכורתו של מר ... את הסכום החודשי החל מ- 9.05 לידי הועד המקומי או האגודה. למעט האמור בהחלטה זו, צו העיקול מבוטל.** (להלן: "ההחלטה")

32. הנה כי כן, כבוד בית משפט קמא ביטל את צו העיקול השני במסגרת ההחלטה .

33. בנוסף, בעמ' 26 ש' 17 קבע כבוד בית משפט קמא שלא מתקבל על הדעת שבכל מקרה שאדם איננו משלם חוב, יהיה צורך לחזור לאחור ולבדוק אם נפל פגם כלשהו, ולו הקל ביותר באחד השלבים שקדמו להטלת העיקול.

34. בכל הכבוד, כבוד בית משפט קמא טעה בקביעה זו. הטלת עיקול מנהלי היא מעשה מנהלי אשר מורכב מחוליות חוליות. על כל חוליה בשרשרת להיות נקייה מפגמים. לדעת המערער לא צריך להיות ספק שפגמים כה מהותיים בצו הארנונה (העדר אישור הממונה ו/או התייחסות בצו הארנונה לנכסים הממוקמים בתחומי ועד מקומי אחר) ובנוסף לכך פגמים חמורים בצווי העיקול עצמם (הוצאת צו עיקול בהעדר סמכות, ללא הליכים מקדמיים כדין וניסוח רשלני ומטעה) יכשירו את צווי העיקול. תושב הרשות המקומית זכאי למעשה מנהלי תקין ובהעדרו הוא זכאי לפנות לבית משפט בבקשה לבדוק את חוליות המעשה המנהלי.

אסמכתאות : עתמ (י-ס) 436/06 **פורום ענק הבנייה בע"מ נ' עיריית בית שמש** (פורסם בנבו) (מסומן בנספח פסיקה " ה "). בו כבוד השופט משה סובל שלל חוקיות עיקול בהעדר חתימה כדין ובהעדר מילוי מדוקדק של כל התנאים הקבועים לגביו בחוק.

סכום

35. על כן מבוקש לקבל את התובענות ולקבוע כמפורט בתחילת הודעת הערעור .

אהרון גולדנברג, עו"ד

ב"כ המערער